

יא מַלְכֵי-אֶרֶץ, וְכָל-לְאָמִים; שָׂרִים, וְכָל-שֹׁפְטֵי אֶרֶץ.

11 Kings of the earth and all peoples, princes and all judges of the earth;

יב בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת; זָקֵנִים, עַם-נְעָרִים.

12 Both young men and maidens, old men and children;

יג יְהַלְלוּ, אֶת-שֵׁם יְהוָה-- כִּי-נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

הוֹדוּ, עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

13 Let them praise the name of the LORD, for His name alone is exalted; {N}
His glory is above the earth and heaven.

יד וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל-חֲסִידָיו--

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קָרְבּוֹ:

הִלְלוּ-יָהּ.

14 And He hath lifted up a horn for His people, a praise for all His saints, {N}
even for the children of Israel, a people near unto Him. {N}
Hallelujah.

=====

א הִלְלוּ-יָהּ:

שִׁירוֹ לַיהוָה, שִׁיר חֲדָשׁ; תְּהַלֵּתוּ, בְּקֹהֶל חֲסִידִים.

1 Hallelujah. {N}

Sing unto the LORD a new song, and His praise in the assembly of the saints.

ב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹ; בְּנֵי-צִיּוֹן, יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכָם.

2 Let Israel rejoice in his Maker; let the children of Zion be joyful in their King.

ג יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל; בְּתֹף וְכִנּוֹר, יִזְמְרוּ-לוֹ.

3 Let them praise His name in the dance; let them sing praises unto Him with the
timbrel and harp.

ד כִּי-רוֹצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ; יִפְאֵר עֲנָוִים, בִּישׁוּעָה.

4 For the LORD taketh pleasure in His people; He adorneth the humble with
salvation.

ה יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד; יִרְנְנוּ, עַל-מִשְׁכָּבוֹתָם.

5 Let the saints exult in glory; let them sing for joy upon their beds.

ו רוממות אל, בגרונם; וחרב פיפיות בידם.

6 Let the high praises of God be in their mouth, and a two-edged sword in their hand;

ז לעשות נקמה, בגוים; תוכחות, בלאמים.

7 To execute vengeance upon the nations, and chastisements upon the peoples;

ח לאסור מלכיהם בזקים; ונכבדיהם, בכבלי ברזל.

8 To bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron;

ט לעשות בהם, משפט כתוב-- הדר הוא, לכל-חסידיו:

הללויה.

9 To execute upon them the judgment written; He is the glory of all His saints. {N}

Hallelujah.

The impact of the Rashi & Meiri Machloket

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נב

סעיף א

א' (א) אם בא לבהכ"נ ומצא צבור (ב) בסוף פסוקי [א] דזמרה (ג) אומר: ברוך שאמר עד מהולל בתשבחות, ואח"כ: א' תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה (תהילים קמה, א - כא; קטו, יח), ב' ואח"כ: הללו את י"י מן השמים עד לבני ישראל עם קרובו הללויה (תהילים קמח, א - יד) ואח"כ: הללו אל בקדשו עד כל הנשמה תהלל יה (תהילים קנ, א - ז). הגה: ואם יש לו שהות (ד) יותר א יאמר: הודו לה' קראו (דברי הימים א, טז, א - טו; תהילים צט, ה; ט) (ה) עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום (תהילים עח, לח) שקודם א אשרי כי בנתיים אינו רק פסוקים מלוקטים (הגהות מיימוני פ"ז מה' תפלה). ואח"כ: ישתבח, ואח"כ: יוצר וק"ש וברכותיה, ויתפלל עם הצבור. ואם אין שהות כ"כ, ידלג ג' גם מזמור הללו את י"י מן השמים (תהילים קמח, א - יד). הגה: אם עוד אין שהות, לא יאמר רק: ברוך שאמר, ותהלה לדוד וישתבח (הרא"ש והר"י פרק אין עומדין). ואם כבר התחילו הצבור יוצר, ואין שהות לומר פסוקי דזמרה אפי' בדילוג, (ו) ד' יקרא ק"ש וברכותיה עם הציבור (ז) ויתפלל עמהם, ואחר כך יקרא כל פסוקי דזמרה ה' בלא ברכה שלפניהם ולא של (ח) אחריהם. הגה: * (ט) <א> ומכל מקום יאמר * (י) כל [ו] הברכות ו' שמחויב לברך בבקר (כל בו וב"י בשם מהרי"א כמו שנתבאר סימן מ"ו ומ"ז)

עטרת צבי אורח חיים סימן נב ס"ק ה

ה' בלא ברכה. דהוי כקורא בתורה, אבל עם הברכות אסור דהוי ברכה לבטלה, לפי שתקנו לאמרה דוקא קודם תפלה מטעם כדי לסדר שבחו קודם תפלה:

Praise for the "natural" miracles - & the national consequences of (leaders) failure to praise

מלכים ב פרק יט

(לה) וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצְאוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיָקֹץ וַיֵּלֶךְ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאֵה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וַיִּשְׁכְּבוּ בְּבֶקֶר וְהָנָה כָּל־סָבָא וְהָנָה כָּל־פָּגָרִים מֵתִים:
(לו) וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׁב סִנְחַרְיָב מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּגִינָה:

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צד עמוד א

ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גוג ומגוג. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך - לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך - תעשהו משיח? לכך נסתתם.

Why did he fail to sing Shira? Derash Moshe Vayishlach

2 וּבְזוֹה יֵשׁ לַפֶּרֶשׁ הָאֵל זֶהוּ קִטְרוֹג עַל חֻזְקִי
 2 שֶׁלֹא אָמַר שִׁירָה עַל הַנֶּסֶם, אָמְרָה הָאָרֶץ
 3 שֶׁהִיא תֹאמַר שִׁירָה וְנִסְתַּלֵּק הַקִּטְרוֹג [סְנֵהדְרִין
 צַד א]. וְלִכְאוּרָה בְּמָה נִסְתַּלֵּק הָאֵל עַכ"פּ חֻזְקִי
 7 לֹא אָמַר שִׁירָה. אֲבָל הַכּוֹנֵה הִיא כְּדַבָּאֲרֵתִי
 שְׂכוֹנַת חֻזְקִי מָה שֶׁלֹא אָמַר שִׁירָה מִשּׁוּם שֶׁלֹא
 1 הִי"ל הַתַּפְעִלוֹת מִהֶנֶס יוֹתֵר מֵאֵם הִי בְּדֶרֶךְ
 7 הַטִּבֵּעַ, כִּי יָדַע בְּכָל הַצֵּת שֶׁח' יָכוֹל לַעֲשׂוֹת
 1 הַכֹּל, וְלִכֵּן אֵם הִי אוֹמֵר שִׁירָה הִי נִמְצָא
 1 שֶׁמִּקְטִין הַהִתַּפְעִלוֹת שֶׁיֵּשׁ כָּל הַצֵּת מִדֶּרֶךְ הַטִּבֵּעַ
 שֶׁנִּבְרָא יֵשׁ מֵאִין וּמִחֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, לִכֵּן הִי
 7 יוֹתֵר חוּזֵק אֲמוּנָה בְּמָה שֶׁלֹא אָמַר שִׁירָה, וְזֶהוּ
 שֶׁאֲמָרָה הָאָרֶץ כִּי בְּמָה שֶׁלֹא אָמַר חֻזְקִי שִׁירָה
 1 הִרְאָה שֶׁהָאָרֶץ שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַטִּבֵּעִי אוֹמֵרָת
 1 שִׁירָה בְּכָל הַצֵּת. וְזֶהוּ שֶׁבַח לֵה' יוֹתֵר מִמָּה

רמב"ן שמות פרק יג פסוק טז

ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כלה,
 שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים אין
 בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד,

However missed out on PR

שמות פרק טו

(א) אֶזְיִיר־מִשְׁה׃ וּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיקְוֹק וַיֹּאמְרוּ לֹא־מֶר אֲשִׁירָה לִיקְוֹק
 קִי־גִאָה גִאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם:

ALSHICH Tehillim 22:15 I Will PR Hashem

אספרה שמך לאחי כו'. במה שאמרו ז"ל (מגילה יד א) למה אין אומרים הלל בפורים משום דקריאתה שהוא ספור הנס היא הלילא, יאמר במה שאספרה שמך לאחי, **הוא ספור הנס**, יחשב כאילו בתוך קהל אהללך. ואומרה אספרה כאילו אסתר בעצמה המספרת היא, **כי המגלה נקראת על שמה** כמו שאמרו ז"ל (מגילה ז א) שאמרה אסתר לחכמים כתבוני לדורות:

רמב"ן שמות פרק יג פסוק טז
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך, ושנעשה סכה בכל שנה:
וכן כל כיוצא בהן מצות רבות זכר ליציאת מצרים. והכל להיות לנו בכל הדורות עדות במופתים שלא ישתכחו, ולא יהיה פתחון פה לכופר להכחיש אמונת האלהים. כי הקונה מזוזה בזו אחד וקבעה בפתחו ונתכוון בענינה כבר הודה בחדוש העולם ובידיעת הבורא והשגחתו, וגם בנבואה, והאמין בכל פנות התורה, מלבד שהודה שחסד הבורא גדול מאד על עושי רצונו, שהוציאנו מאותו עבדות לחירות וכבוד גדול לזכות אבותיהם החפצים ביראת שמו:

Role of Leaders

תהלים Psalms Chapter 21

א לַמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 For the Leader. A Psalm of David.

ב יְהוָה, בְּעֶזְרְךָ יִשְׁמַח-מֶלֶךְ; וּבִישׁוּעָתְךָ, מֶה-יִגִּיל (יִגַּל) מֶאֶד.

2 O LORD, in Thy strength the king rejoiceth; and in Thy salvation how greatly doth he exult!

יד רוּמָה יְהוָה בְּעֶזְרְךָ; נְשִׁירָה וְנִזְמָרָה, גְּבוּרָתְךָ.

14 Be Thou exalted, O LORD, in Thy strength; so will we sing and praise Thy power. {P}

רד"ק תהלים פרק קמח פסוק יא

(יא) מלכי ארץ. ואחר שהזכיר החי שאינו מדבר, הזכיר החי שהוא מדבר, שהוא סגולת העולם השפל. **וכן ביצירה הזכירו באחרונה כיון שנברא באחרונה, לומר שהוא מושל על הכל**, והוא המורכב האחרון לפי הטבע. **והזכיר בבני אדם מעלת הכבוד ומעלת הימים, ואמר כי כולם יהללו את ה' כְּנִכְבֵּד כְּנִקְלָה כְּקֵטָן כְּגָדוֹל, אנשים ונשים.**

Eventually- All Nations will praise Hashem and His people
כולם יודו את ה' בביאת הגואל לישראל:

Role of Parents & Mentors- Modeling & Teaching how to Praise Kids in Shul?

רד"ק תהלים פרק קמח

(יב) בחורים וגם בתולות. אמר וגם, לפי שאין דרך הבתולות להתעסק אלא בקישוט גופן, יאמר שגם הם יתנו לב להלל לה'. זקנים עם נערים, שהזקנים ילמדום היאך יהללו את ה'. זהו שאמר עם, כי אין בנערים לבדם דעת להלל. לפיכך אמר שהזקנים יהיו עם הנערים וילמדו:

When & where the praise is easiest

רד"ק תהלים פרק קמח פסוק יד

(יד) וירם קרן לעמו. והראה זה לכל העולם כי הכל בכחו כשהרים קרן לעמו, שהוציא מן הגלות, וקבצם מן העמים, והרים קרנם על כל העמים. זה תהלה לכל חסידיו, שיהללוהו על זה. ומי הם כל חסידיו? הם בני ישראל שהם עם קרובו, וכולם יהללו יה:

Closeness

דברים פרק ד פסוק ז

כִּי מִי־גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו בִּיקוֹק אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאָנוּ אֵלָיו:

Unconditional?

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ט הלכה א

הקדוש ברוך הוא אינו כן אלא אפילו ישראל נתונים בירידה התחתונה הוא קורא אותם אחי ורעי

Shechina in Galut

תהלים פרק קכב פסוק ח

לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ:

רד"ק תהלים פרק קכב פסוק ח

(ח) למען אחי ורעי. אמר כל אחד מבני הגלות: למען אחי, ישראל, שגלו ממך, למענם אדברה נא שלום בך, שישובו להיות שוכנים בך:

Closeness when we call out

ספר באר הגולה באר השני פרק יא ד"ה ולפיכך נאמר

ולפיכך נאמר עליו (ישעיה נח, ט) "אז תקרא וה' יענה וגו'". וזה מפני שכתוב גם כן (דברים ד, ז) "ומי [גוין] גדול אשר לו אלקים קרובים אליו בכל קראינו אליו". ודבר זה מפני שישראל נקראו קרובים אל השם יתברך, שהרי ישראל 'בני' נקראים. ומפני שהם קרובים אליו, לכן קרוב השם יתברך גם כן אליהם לשמוע קול שלהם בתפלתם

לפניו. ולפיכך אדם כמו זה, שהוא מקרב את אשר קרובים אליו, כן השם יתברך לישראל, אשר נקראו "עם קרובו" (תהלים קמח, יד), **מקרב אותם ושומע תפילתם**.
ודבר זה מבואר. והארכנו בזה לבאר לך, כי כל דבריהם הם בחכמה עליונה, כי כאשר גבהו שמים מארץ, כן גבהו מחשבותיהם ממחשבותינו.

The Basis of the Special Relationship Smartest?

Rabbi Chaim ben Atar - *Ohr HaChaim*
(1656-1733)
אור החיים על שמות פרק יח פסוק כא

ונראה כי טעם הדבר הוא להראות ה' **את בני ישראל הדור ההוא וכל דור ודור**, כי יש באומות גדולים בהבנה ובהשכלה, וצא ולמד מהשכלת יתרו **בעצתו ואופן סדר בני אדם אשר בחר**, כי יש באומות מכירים דברים המאושרים, והכוונה בזה, **כי לא באה הבחירה בישראל, לצד שיש בהם השכלה והכרה יותר מכל האומות**, וזה לך האות השכלת יתרו, הא למדת כי לא מרוב חכמת ישראל והשכלתם בחר ה' בהם, אלא לחדש עליון ולאהבת האבות, ויותר יערב לחיך טעם זה למאן דאמר יתרו קודם מתן תורה בא (ילק"ש רמז רסח), כי נתחכם ה' על זה קודם מתן תורה לומר שהגם שיש באומות יותר חכמים מישראל אף על פי כן אותנו הביא ה' אליו ובחר בנו, ועל זה בפרט עלינו לשבח לאשר בחר בנו מצד חסדיו, גם למאן דאמר (שם) אחר מתן תורה [בא], יש טעם במה שסדר ביאתו קודם, להראות הכוונה הנזכרת, שזולת זה אין הכוונה הנזכרת נגלית, והבן

Our Job

רד"ק תהלים פרק קמח פסוק יד
ומי הם כל חסידיו? הם בני ישראל שהם עם קרובו, וכולם יהללו יה:

New Songs for New Times Not "The End"

רד"ק תהלים פרק קמט
(א) הללויה. אמר כנגד ישראל: שירו לה' שיר חדש, **כלומר שלא יהיה להם די בשירים אלה הכתובים**, אלא אתם תחדשו לו שיר על הנפלאות שעשה עמכם. תהלתו בקהל חסידים, תהלתו תהיה נאמרת בקהל חסידים, והם ישראל: